

1 Matōga kyō: sutra van het Mātangī meisje

1.1 Introductie

De [eerste] vijf voorschriften behelzen doden, stelen, seksueel wangedrag, liegen en het nemen van bedwelmende middelen. In dit verhaal staat Ananda aan de rand van het breken van het voorschrift van seksueel wangedrag.

Bron: Shurangama Sutra

<http://online.sfsu.edu/~rone/Buddhism/Shurangama/ps.ss.02.v1.020526.screen.pdf>

Het gebruik van mantra's kende een groot succes in [bijna] alle boeddhistische scholen, zelfs in de sobere Theravada: priesters verzamelden voor stupa's, bodhibomen of afbeeldingen van een boeddha, terwijl ze offers brachten en harmonieus mantra's reciteerden om bijvoorbeeld te smeken voor regen. De vroege Matōga-sutra (Matōga-kyō - 摩登伽經), naar het Chinees vertaald in de derde eeuw, verhaalt van een jonge vrouw die verliefd werd op Shakyamuni's leerling Ananda, en die haar moeder overtuigt om vidya's te reciteren tijdens een magisch ritueel om Ananda naar haar huis te lokken, om hem te strikken in haar liefdeskronkels. Ananda's toestand was meteen gekend door de Boeddha, daarom reciteerde hij op zijn beurt vidya's om zijn leerling van deze wereldse gehechtheden te redden.

Mahayana lijfde het gebruik van vidya's in, die door de vroege boeddhistische scholen waren overgenomen van bestaande gewoonten die vooral bescherming tegen tegenslagen beoogden. Deze vidya's gebruikte Mahayana dan samen met de dominerende vorm van mantra's, de dharani, ingeschakeld als hulpmiddel om de geest zich door meditatie te laten concentreren. Met de ontwikkeling van de vele nieuwe Boeddha's en Bodhisattva's in het Mahayana groeide het geloof dat het aanroepen van de naam van een welbepaalde god zijn hulp kon bewerkstelligen. Het Lotus Sutra leert bijvoorbeeld dat de praktijk van het aanroepen van Kannon (Quan Yin/ Avalokitesvara) een manier was om tegenspoed af te wenden, en het Wijsheid Sutra (Prajnaparamita) kende vergelijkbare praktijken. Het Meditatie-sutra (Kanmuryōju-kyō - 觀無量壽經), vertaald naar het Chinees in de vijfde eeuw, leert over het aanroepen van Amida als een methode om wedergeboorte in het Reine Land te bekomen.

Bron: <http://www.occultforums.com/bbs/archive/index.php?t-26051.html>

Matōga kyō 摩登伽經 (Sūtra of the Mātangī Girl, T 1300.21.399-410)

Madōjo kyō 摩鄧女經 (Sūtra of the Mātangī Girl, T 551.14.895)

Bron: <http://www.onmarkproductions.com/html/28-moon-stations.html>

1.2 Het Matōga-Sutra Verhaal

1. Ananda kwam terug van het Kasteel Shravasti waar hij aalmoezen had gekregen. Toen hij een groot meer naderde, zag hij een meisje van een pariah [Paraiyar] familie van de Candara clan water putten. Vermits hij dorst had, vroeg hij het meisje om wat te drinken. Zij was echter beschaamd om haar eenvoudige afkomst, en twijfelde. Daarom zei Ananda haar dat hij als monnik geen onderscheid maakte tussen mensen, en hij vroeg haar opnieuw om te drinken. Het meisje putte onmiddellijk wat proper water en bood het Ananda aan; die dronk het langzaam op en ging verder. Het meisje was getroffen door de waardige verschijning en de vriendelijke woorden van Ananda en hoopte stiekem dat ze hem via de toverkrachten van haar moeder tot bij haar zou kunnen lokken.

2. Het meisje bracht het vat met water naar huis en vertelde aan haar moeder dat ze Ananda als haar echtgenoot wilde. Daarom vroeg ze haar moeder of ze hem met haar toverkrachten tot bij haar zou kunnen lokken. De moeder weigerde. Ze zei dat toverformules geen vat hadden op diegenen die zichzelf hebben ontdaan van hebzucht, en op de doden. Ze voegde eraan toe dat Ananda's leraar, Shakyamuni Boeddha, zich niet alleen ontdaan had van hebzucht, maar bovendien een persoon van

grote deugden was, en dat zij tegenover zo een persoon geen kwaad heil kon beramen. De woorden van de moeder veroorzaakten tranen bij het meisje. Ze zei dat ze – indien haar wensen niet zouden vervuld worden – zou sterven. Verrast troostte de moeder haar dochter door toe te geven dat ze toch zou trachten Ananda naar haar te lokken door gebruik te maken van haar toverformules.

3. Bijgevolg ontstak de moeder een vuur in het huis, verzamelde ze 108 lotus bloesems en maakte cirkels rond het vuur terwijl ze de toverformules uitsprak. Iedere keer dat ze een volledige cirkel had afgelegd, gooide ze een bloesem in het vuur, en bad ze de god van het Kwaad haar gebeden te aanhoren en Ananda snel naar haar dochter te lokken. Daardoor voelde Ananda twijfel en onrust, en begon hij onbewust naar het huis van de paria's te wandelen. Nu het meisje vernam dat Ananda zou komen, bereidde ze een troon voor, poetste er rond en versierde ze hem.

4. Ananda, die in tranen vol van emotie in het huis van de paria's aankwam, riep de hulp in van Shakyamuni Boeddha. Dank zij zijn gave alles te kunnen zien, kwam Shakyamuni op de hoogte van Ananda's netelige positie. Om hem te behoeden sprak hij daarom – als een soort van uitdrijving – de woorden, “Indien er onder de levende wezens sommigen hulpeloos zijn, zal ik diegene zijn op wie ze kunnen steunen.” Daardoor was Ananda in de mogelijkheid bevrijd te worden van de betovering van de paria en kon hij terugkeren naar het Jetavana bos. De moeder vernam dat Ananda was ontsnapt, en gaf toe dat haar krachten om toverformules uit te spreken door de krachten van Boeddha werden verijdeld. De goddelijke krachten en deugden van de Boeddha waren de grootste, en hoeveel toverformules er ook in de wereld zouden worden uitgesproken, ze zouden niet in staat zijn de krachten van Shakyamuni te verstoren – zo leerde de moeder aan haar dochter.

5. Het meisje nam een bad en hulde zich in zuivere kleren, versierde zich met een bloemenkrans en wierook, en zette zich op weg naar de kasteelpoort van het Kasteel Shravasti. Voor de poort wachtte ze tot Ananda op religieuze bedeltocht zou gaan. Van zodra ze het silhouet van Ananda ontdekte, voelde ze zich overgelukkig, en volgde ze hem waarheen hij ook ging. Ananda viel overal in vernedering, en erger nog, hij voelde zich verstoten en op zijn ongemak. Ten einde raad keerde hij terug naar het Jetavana bos. Daarop ging hij onmiddellijk bij Shakyamuni om hulp vragen. Shakyamuni aanvaardde Ananda's verzoek en beloofde de tegenslag teniet te doen.

6. Shakyamuni Boeddha vroeg het meisje of ze echt Ananda als haar echtgenoot wilde, en indien dat zo was, dan zou ze eerst het advies van haar ouders moeten vragen. Als ze dan het akkoord van haar ouders zou krijgen, dan zouden ze naar hier moeten komen en hun dochter aan Ananda weggeven, zo zei hij. Aldus bracht het meisje haar ouders naar de plaats waar Shakyamuni verbleef. Nadat de ouders verklaarden akkoord te gaan met dit huwelijk, wendde Shakyamuni zich tot het meisje en eiste dat ze, indien ze Ananda als echtgenoot wilde, de wereld moest verzaken, en non worden. Toen het meisje aangaf dat ze die voorwaarden wenste te vervullen, viel plots haar haar af, en veranderde ze van gedaante: ze was een non in gewaad. Shakyamuni Boeddha gaf dan het meisje een reeks raadgevingen, de leer die de Grote Verdienste en het Grote Geluk doet ontstaan, of met andere woorden, de Verhandeling over Liefdadigheid, Geboden en Wedergeboorte. Dan leerde hij haar dat hebzucht onrein is, en dat het zichzelf ontdoen van hebzucht het meest essentiële is. Toen de non deze leringen van Shakyamuni Boeddha aanhoorde, begon haar geest rustig en kalm te worden. Daarna herhaalde Shakyamuni Boeddha nogmaals de leer van de Vier Edele Waarheden. Alsof een zuiver wit tapijt geverfd werd, zo ontwaakte de non ogenblikkelijk tot de waarheid van zijn leringen, beheerste de Weg van de Arhant, en bereikte zo de Status van Niet-Wederkeren. De non drukte de handen op elkaar en boog voor de Boeddha, en beleed al de misstappen die ze tot op dat ogenblik had begaan. Dan verhaalde Shakyamuni Boeddha over de zegeningen om geboren te worden in een Boeddhaland, en om geboren te worden als een mens, en ook dat het moeilijker is om te ontsnappen uit de Wereld van Geboorte en Dood, en de Weg van de Arhant te beheersen. De Boeddha adviseerde haar, “Je hebt nu deze moeilijke taak volbracht. Je hebt de ware vruchten van de Boeddha Dharma verworven. Nooit nog zal je terugkeren naar de Wereld van Illusies. Doe je uiterste best een wijs iemand te zijn, en niet te vervallen in gemakzucht.”

2 Matōga kyō: sutra of the Mātangī girl

2.1 Introduction

The first five precepts prohibit killing, stealing, sexual misconduct, lying, and the taking of intoxicants; and Ananda was about to break the precept against sexual misconduct.

Source: Shurangama Sutra

<http://online.sfsu.edu/~rone/Buddhism/Shurangama/ps.ss.02.v1.020526.screen.pdf>

Use of mantras flourished in all schools of Buddhism, and even in the austere Theravada, priests gathered before stupas, bodhi trees, or Buddha-images to perform offerings and recite mantras in unison for such purposes as bringing rain. The early Matōga-kyō (摩登伽經), translated into Chinese in the third century, tells the story of how a young woman, having fallen in love with Shakyamuni's disciple Ananda, had her mother recite vidyas in a magical ritual to draw Ananda to their house, where she intended to bind him in the coils of love. Ananda's plight, however, was known to the Buddha, who in turn recited vidyas to rescue his disciple from this worldly attachment.

Mahayana incorporated the vidyas which early Buddhism had taken from preexisting practices primarily concerned with protection from misfortune. These it used together with the dominant Mahayana form of mantra, the dharani, employed as an aid to concentrate the mind in contemplation. With the development of many new Buddhas and bodhisattvas in Mahayana, the belief grew that invoking the name of a particular deity could bring its aid. The Lotus Sutra, for example, teaches the practice of calling on Kannon (Note: Guanyin/Avalokitesvara) as a way to avert disaster, and Wisdom sutras give corresponding practices. The Kanmuryouju-kyou (觀無量壽經), translated into Chinese in the fifth century, teaches invocation of Amida as a way to attain rebirth in the Pure Land.

Source: <http://www.occultforums.com/bbs/archive/index.php?t-26051.html>

Matōga kyō 摩登伽經 (Sūtra of the Mātangī Girl, T 1300.21.399-410)

Madōjo kyō 摩鄢女經 (Sūtra of the Mātangī Girl, T 551.14.895)

Bron: <http://www.onmarkproductions.com/html/28-moon-stations.html>

2.2 The Matoga-Sutra Story

1. Ananda was returning from Shravasti Castle where he had received alms. When he came to a large pond, a maiden from a pariah family of the Candara clan was drawing water. Thirsty, Ananda asked the maiden for water. The maiden, caring about her humble background, hesitated. But, Ananda said to her that as a monk, he did not discriminate against anyone, and again asked for water. The maiden immediately drew some clean water and offered it to Ananda who drank it slowly and departed. However, the maiden was drawn to the dignified appearance and kind words of Ananda, and secretly thought to have him drawn to her through her mother's power to cast spells.

2. The maiden, who carried home the water vessel, asked her mother that she wanted to have Ananda as her husband and for her mother to draw him to her using the mother's power to cast spells. The mother refused by saying that incantations did not work on those who have separated themselves from greed, and those who are dead, and added that Ananda's teacher, Shakyamuni Buddha, not only left greed but was also a person of high virtue, and that she could not scheme evil against such a person. The maiden whose tears were brought by the mother's words said that if her wishes were not realized, then she shall die. Surprised, the mother soothes the daughter by saying that she shall draw Ananda to the daughter using her incantations.

3. Accordingly, the mother made a fire in the house, and carrying 108 lotus blossoms, circled the fire while chanting the incantations. Each time she went around the fire, she threw a blossom into the fire, while praying to the god of Evil to hear her prayers and to quickly draw Ananda to her daughter. Then, Ananda, feeling doubt and unrest, unconsciously began to walk towards the pariah's home. Being told of Ananda's arrival, the maiden prepared a throne, cleaned around it and again decorated it.

4. Ananda, who in tears of emotion, arrived at the pariah's home, asked Shakyamuni Buddha for help. Shakyamuni, with His power to see all, came to know of Ananda's predicament, and in order to guard him, stated as a means of exorcism, "If among the sentient beings, there are those who are helpless, then I shall be the one they can depend upon." With this, Ananda was able to become free from the spell of the pariah and was able to return to the Jetavana Forest. The mother after being told by the daughter that Ananda had escaped, admitted that her power of casting spells was defeated by the Buddha's powers. The divine powers and virtues of the Buddha were the greatest and that regardless of how much incantations in the world were used, will they be not able to disturb the powers of Shakyamuni, so the mother taught the daughter.

5. The maiden bathed and adorned clean clothes, decorated herself with garland and incense and headed for the castle gate of Shravasti Castle. She then awaited in front of the gate for Ananda to go on religious mendicancy. When she found the figure of Ananda, she was overjoyed, and followed him wherever he went. Ananda was continually humiliated, and furthermore, feeling dejected and unpleasant, at last returned to Jetavana Forest. And immediately, he went to Shakyamuni for help. Shakyamuni accepted Ananda's plea and promised to remove the misfortune.

6. Shakyamuni Buddha inquired to the maiden if she really wanted to have Ananda as her husband, and if she did, then she should seek the advice of her parents first. If she has the approval of her parents, then they should come here and give their daughter away to Ananda, so He said. So, the maiden brought her parents to where Shakyamuni presided. When the parents stated that they approved this marriage, Shakyamuni turned to the maiden and required that if she wanted Ananda as her husband, then she must renounce the world and become a nun. When the maiden indicated that she wished to follow so, then all of a sudden, her hair fell off and she was transformed into a nun wearing her vestment. Shakyamuni Buddha then sermoned to the maiden, the teaching that gives rise to the Great Merit and Happiness, or in other words, on the Treatises of Charity, Commandments and Rebirth. He then taught that greed is impure, and the emancipation from greed is the most essential. The nun's mind, upon hearing the sermons from Shakyamuni, began to become peaceful and settled. At this point, Shakyamuni Buddha sermoned further on the teaching of The Four Noble Truths. The nun, as if a pure white carpet was being dyed, became immediately awakened to the truth of this teaching, mastering the Way of the Arhat, thus attaining the State of Non-Retrogression. The nun clasped her hands and bowed to the Buddha, and confessed the sins she had committed until then. The[n] Shakyamuni Buddha mentioned the blessedness of being born into a Buddha world and of being born into human life, furthermore, the more difficult is it to be able to escape from the World of Birth and Death and master the Way of the Arhat. The Buddha advised, "You have now completed this difficult task. You have gained the true fruit of the Buddha Dharma. Never again shall you return to the World of Illusion. Devote yourself to being a discreet person, trying not to crumble to self-indulgence."

2.3 Ananda (Venerable)

One of the ten great disciples of the Buddha Shakyamuni.

"Ananda was the Buddha's first cousin and his attendant. He also compiled and edited the sutras. His name means rejoicing, because he was born on the day the Buddha realized Buddhahood. His father also rejoiced and gave him that name. The entire country celebrated the Buddha's enlightenment on that day. With his flawless memory, Ananda was able to remember all the Sutras the Buddha spoke and was foremost among the Buddha's disciples in erudition." (DFS II 124)

"The Shurangama Sutra was spoken for Ananda's sake, precisely because he didn't have sufficient samadhi-power. He had not done the work of meditation required to develop it. When others were sitting investigating dhyana, Ananda would go read a book or write instead . . . Put another way, Ananda hadn't cultivated real mark prajna; he thought he could realize Buddhahood through literary prajna alone. He thought that since he was the Buddha's cousin, the Buddha, who had realized Buddhahood, would certainly help him realize Buddhahood too, and so it didn't really matter whether he cultivated or not. He ended up wasting a lot of time.

"One day, as the Shurangama Sutra relates, Ananda went out begging for food by himself. He took his bowl and went from house to house, and while alone on the road he encountered the daughter of Matangi . . . Ananda was particularly handsome, and when Matangi's daughter saw him she was immediately attracted to him. But she didn't know how to snare him. And so she went back and told her mother, 'You absolutely must get Ananda to marry me. If you don't, I'll die.'

"The mother, Matangi, belonged to the religion of the Kapilas, the 'tawny haired', and she cultivated that religion's mantras and dharma-devices, which were extremely effective. Since Matangi truly loved her daughter, she used a mantra of her sect-it was a mantra formerly of the Brahma heaven-to confuse Ananda. Ananda didn't have any samadhi-power, and so he couldn't control himself. He followed the mantra and went to Matangi's daughter's house, where he was on the verge of breaking the precepts.

"The first five precepts prohibit killing, stealing, sexual misconduct, lying, and the taking of intoxicants. Ananda was about to break the precept against sexual misconduct. The Buddha knew about it as it was happening. Realizing his cousin was in trouble, he quickly spoke the Shurangama Mantra to break up the mantra formerly of the Brahma Heaven of the Kapila religion. Ananda's confusion had made him as if drunk or as if he had taken drugs-he was totally oblivious to everything. But when the Buddha recited the Shurangama Mantra, its power woke Ananda up from his confusion, and there he was wondering how he had gotten himself into such a situation.

"He returned, knelt before the Buddha, and cried out in distress. 'I have relied exclusively on erudition and have not perfected any strength in the Way. I have no samadhi-power. Please tell me how the Buddhas of the ten directions have cultivated so that they were able to obtain samadhi-power.' In reply the Buddha spoke the Shurangama Sutra." (SS I 25-26)

The Dharma Flower Sutra records the Buddha bestowing the prediction of future Buddhahood upon Ananda:

At that time the Buddha told Ananda, 'You in a future age shall become a Buddha by the name of King of Self Control and Penetrations with Wisdom like the Mountains and Seas Thus Come One. One Worthy of Offerings, One of Proper and Universal Knowledge, One Perfect in Clarity and Practice, Well-Gone One, Unsurpassed One Who Understands the World, Hero Who Subdues and Tames, Teacher of Gods and Humans, Buddha, World-Honored One. You shall make offerings to sixty-two million Buddhas, protecting and upholding their storehouses of Dharma. After that you shall obtain anuttarasamyaksambodhi. You shall teach and transform twenty-thousand myriads of millions of Ganges' sands of Bodhisattvas, causing them to accomplish anuttarasamyaksambodhi. Your country shall be called Banner of Victory Always Raised. That land will be pure, with lapis lazuli for soil. The kalpa shall be called All Pervasive Wonderful Sound. Your lifespan as a Buddha shall be countless thousands of myriads of millions of asankhyeyas of aeons. Were someone to

attempt to reckon it through countless thousands of myriads of millions of asankhyeyas of aeons, they could not do so. The proper Dharma shall dwell in that world for twice that length of time. The Dharma Image Age shall dwell twice the length of Proper Dharma.

'Ananda, the merit and virtue of the Buddha King of Self-Control and Penetrations with Wisdom Like the Mountains and Seas shall be praised by all the Buddhas of the ten directions equal in number to the sands of countless thousands of myriads of millions of Ganges rivers.' (DFS VIII 1500-1501)

(Source: Epstein, 2003: pp. 4 - 6)

<http://www.nalanda-university.com/buddhist-ayurveda-encyclopedia/ananda.htm>

摩登伽經ものがたり

ト阿難が舍衛城で供養を受けて帰る途中のことであった。大きな池のそばまで来ると、ぜんだら

旗陀羅族（賤民）の娘が水を汲んでいた。喉が渴いていた阿難は娘に水を乞うた。娘は自分の素性が賤しいことを気にして鷹踏した。しかし、阿難は、出家者として何人も差別しないと言ひ、重ねて水を乞うた。娘はただちに浄水を汲んで阿難に捧げ、阿難はそれをおもむろに飲みほしてその場を立ち去った。しかるに、阿難のけだかい姿とやさしい言葉に恋慕の情を懐いた娘は、母の呪力によつて阿難を招き寄せようと秘かに考えるのだった。に水瓶をかかえて家に帰った娘は、母に、阿難を夫にしたい、呪力によつて願ひをかなえて下さい、と申し出た。しかし、母は、欲をはなれた人と死人には呪術はかからない、阿難の師釈尊は欲をはなれているばかりか徳高きお方である、悪事をたくらむことなどできないと断わった。母のことばに悲しみ涙する娘は、願ひがかなえられなければ死ぬ、と言ふ。驚いた母は、呪力によつて阿難を招き寄せてやるからと娘をなだめるのだった。

己そこで母は、舎の中に火を燃やし、百八本の蓮華をもつて、呪文を唱えながら火のまわりを回った。一周することに華を一本、火の中に投げ入れ、天魔鬼神よ、わが呪文を聞き届け、急いで阿難をここに引き寄せ給え、と祈祷した。すると阿難は、心に迷いと乱れを生じ、無意識のうちに賤民の家へ向かつて歩き出した。阿難がやって来たことを母から告げられた娘は、大喜びし、宝座を用意してそのまわりを清め、また飾るのだった。

四賤民の家に到着した阿難は、涙にむせびながら、釈尊に救いを求めた。釈尊は天眼通力によつて阿難の不幸を知り、阿難を保護するために、

「衆生の中で、よるべき者があるなら、私、がその真のよりどころとなりましよう」

ぞおんりん
という児言をお述べになつた。阿難はこれによつて賤民の呪縛から解放され、紙一但林に帰ることができた。阿難が逃げ帰ったことを娘から告げられた母は、自分の呪力、が釈尊の威力に敗れたことを告白した。そして、釈尊の神力・功德は最上であり、世界中のあらゆる呪術をもつてしても擬げることとはできないと娘に教えたのだった。

五娘は沐浴して浄衣をつけ、花輪や香などで飾つて舍衛城の門に向かった。そして城門の前で阿難が托鉢に来るのを待った。阿難がやって来るのを見つけると大喜びし、どこまでも阿難のあとをつけていった。阿難は備抽出することしきりで、憂うつこの上なく、不愉快

ぎおん旬ん
快になつてとうとう祇沼林に帰った。そして、ただちに釈尊のもとにいき、助けを求めた。釈尊は阿難の申し出を聞き入れ、災難を除いてやると約束なされた。

六釈尊は娘に、本当に阿難を夫にしたいのかとおたずねになり、結婚したい時には、まず、両親に相談すべきである。もし親の承諾を得ているのなら、両親がここに来て娘を阿難に授けるべきであるとおっしゃった。そこで娘は家にかえり、両親を釈尊のところにつれて来た。両親が二人の結婚を承諾していると言ふと、釈尊は娘に向かつて、阿難を夫にしたいなら、まず出家しなくてはならぬと要求された。娘がそのお言葉に信従の意を表わ

びへに
片山川 防法同捜一か路内法衣をまとつた比正厄阿警なつた川そこで一駅障は陳に川大別

せろんかいろんしようてんろん
と喜びを生ずる教え、つまり施論・戒論・生天の論をお説きになつた。そして、欲は不浄なもの、欲からの解放が最も重要であるとお説きになつた。比丘尼は釈尊の教えを聞いて心がなごみ落ちついてきた。そこで釈尊はさらに、「四聖諦」の教えをお説きになつた。比

丘尼は、真白な撞が色に染まるように、たちどころにその道理を悟り、阿羅漢道を獲得し、不退転の境地に達した。比丘尼は积尊に礼拝し、これまでの自分の罪を機悔した。积尊は仏の世に生れることの有難さ、人間に生れることの有難さをお述べになり、まして、生死の世界を脱け出て阿羅漢道を得ることのさらに至難なことをお述べになった。そしてグ比丘尼は今、その難事業を完成した。仏の教えの真実果を獲得した。もう二度と迷いの生に一民することはない。精進して慎しみ深く、放逸に墮することのないようにしなさい。とお諭しになったのであった。